

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/38/2017
Identifikačné číslo spisu:	1111244813
Dátum vydania rozhodnutia:	07.06.2017
Meno a priezvisko:	Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1111244813.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu H. L., bytom F., D., zastúpeného zákonným zástupcom otcom D. L., bytom F., D., zastúpeného Advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Radlinského 2, IČO: 35 955 341, za ktorú koná konateľ a advokát JUDr. Daniel Futej, CSc., proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša 1, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18 C 209/2011, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. februára 2015 sp. zn. 2 Co 907/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej trovy dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave uznesením z 18. februára 2015 sp. zn. 2 Co 907/2014 potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 8. júla 2014 č. k. 18 C 209/2011-304, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť v lehote 15 dní súdny poplatok za odvolanie v sume 20 €. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním žalobcu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“).

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s odôvodnením, že postupom súdov mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), lebo mu v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok, ktorú povinnosť nemal; predmetné konanie bolo totiž vecne oslobodené od súdnych poplatkov (§ 18ca v spojení s § 4 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. v znení pred 1. októbrom 2012). Žalovaná sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

3. Dovolanie bolo podané 29. mája 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto

zákona, zostávajú zachované.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

5. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

6. V danom prípade je dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 8. júla 2014 č. k. 18 C 209/2011-304, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 20 €.

7. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Dovolanie žalobcu nesmeruje proti uzneseniu, ktoré je uvedené v týchto ustanoveniach; prípustnosť jeho dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nevyplyva.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené, dovolanie žalobcu by bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

9. Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. netvrdil a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplyva.

10. Žalobca tvrdí, že v konaní mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.). Podľa dovolacieho súdu ale vytýka túto vadu konania súdom nižších inštancií neopodstatnene.

11. O odňatie možnosti pred súdom konať v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. ide v prípade procesne nesprávneho postupu súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných oprávnení. Judikatúra najvyššieho súdu dospela k záveru, že o odňatie možnosti pred súdom konať ide tiež vtedy, ak súd zastaví konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku, i keď pre taký postup neboli dané procesné predpoklady (viď R 50/1997). O tento prípad ale v preskúmvanej veci nejde; v danom prípade nebolo konanie zastavené. Napadnutým uznesením odvolacieho súdu bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o vyrubení súdneho poplatku. Samotným vyrubením súdneho poplatku sa však účastníkovi neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jeho možnosti pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

12. Pokiaľ žalobca tvrdí, že so zreteľom na ním opisované okolnosti mu bol vyrubený súdny poplatok v situácii, v ktorej mu nemal byť vyrubený, a konkretizuje, že súdy postupovali podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb., podľa ktorej postupovať nemohli a pri tom nezohľadnili, že predmetné konanie je aj po 1. októbri 2012 vecne oslobodené od súdnych poplatkov, z rozhodujúceho - obsahového hľadiska namieta, že napadnuté rozhodnutia súdov nižších inštancií spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo

správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 Cdo 20/2014). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 239 O. s. p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

13. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobcu proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O. s. p. a ani podľa § 237 ods. 1 O. s. p. prípustné. Preto najvyšší súd dovolanie žalobcu proti uzneseniu krajského súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o uložení povinnosti žalobcovi zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, ako dovolanie smerujúce proti uzneseniu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.